

ступанинъ на живота си, до прага на тъмницата, до бѣсилката и до расчекванието на колело.

Нека видимъ какви сж били още правитѣ. Сенъ-Симонъ, като описва палата на великия кралъ, разказва такъвизъ мръсотии, щото читателя нѣмаше да ги повѣрва, ако писаното бѣ за друга нѣкоя епоха и отъ другъ писателъ. Злодѣянията извършени на най открити мѣста и които минаваха като незабѣлѣзани, позволяватъ ни да си въобразимъ, що е ставало на вѣтрѣ въ провинцията и въ потайницитѣ на дворянскитѣ жилища. Но ние не ще се основемъ само върхъ едни прѣдположения: тираниитѣ упражнявани отъ дворянетѣ върху селското население бѣха тѣй далечъ отишле, щото въ августъ мѣсець 1665 година едно извънредно сѣдилище бѣше открито и засѣдаваше въ Овернъ за да свърши съ тия чорбаджии, които твърдѣ дълго се придържаха о сръдне-вѣковнитѣ нрави.

Отчета на тия засѣдания, подъ названието *великитѣ дене*, написанъ отъ единъ бѣдѣщъ епископъ (Флешие) спазилъ се е и до нашитѣ дене. Скандалнитѣ и жестоки увеселения бѣха прѣпълнени съ такива гнуснави злодѣяния, щото високия санъ на виновницитѣ не е можалъ да ги защити отъ прѣслѣдванието на законитѣ.

„Струвами се, че самото небе се е възмутило отъ всичко това що се върши, пише г-нъ де-Бирагъ въ 1710 година; може би найсетнѣ Богъ и да турне рѣка връзъ туй отгорѣ.“

Царуването на Людовика XIV се свърши въ 1710 година. Но вѣрвате ли да се е подобрило положението на Франция прѣзъ време на оргиитѣ на регентитѣ и гнусотиитѣ на Людовика XV? Нека чуемъ що казватъ за това:

„Злочести селяни, злочеста страна, злочестъ кралъ!“ казва знаменития економистъ Койе, който живѣяше въ